

כניף "שמרו משפט" * ביד מיוחד לעקוב על: הזמנת, עקולים, סיוכים, הור"ר ערכאות, פסקי דין, ונישן * ומגן לבע"ד שלא יקפזו מזכותם: לחזרת הבי"ד, אר"ן גמור, ולמזיק דתני, ולמאן בבורות, ובמענים

ביטול "סירוב" מזויף - ו"התראת בית דין" - נגד "גמ מעושה"

היות שמו"ה מנחם לאווי נ"י, בא לפנינו בענין דו"ד שיש בינו ולבין אשתו מרת רבקה תחי' אצל איזה ביד"ד פה מאנסי ניו יארק - על תביעת גירושין, והם הוציאו פס"ד - ביום י"ו אב תשס"ד; שאינו חייב לגרש את אשתו. אחר כך שינו את מעמם - כנראה בשביל איזה לחץ חיצוני, ועשו מצדקי להזמינו פתאום לדין - מיום אחד לחבירו בשעה מאוחרת 10:30 בלילה - בידועם שאין לו אפשרות להגיע אז, ומשלא הופיע מיהרו להוציאו עליו "סירוב" פסול ג' ימים לאח"כ - ביום י"ח כסלו תשס"ה לפ"ק, על אף שהודיע להם במכתב - ביום ט"ו כסליו; שפוסל אותם מלדון עוד בנידונו - היות שאינם מוחים באשתו שהלכה נגדו בערכאות - בלי רשות ביד"ד, ועל כן הוא בוחר בבי"ד "קדושת לוי" - ומוכן להתדיין שם עם אשתו. ובנוסף לזה - גם הראה לנו כתב "סירוב" על אשתו הנ"ל - שיצא מבר"צ "קדושת לוי" - ביום ו' כסליו תשס"ו, על שלא ענתה על ג' "הזמנות" מהם. גם ראינו "מכתב" מרב חשוב אחד - המעיד על בעל הנ"ל - ביום י"ד שבט תשס"ה; שהוא "ציית דינא" גמור. ולא עוד, אלא שהראה לנו מסמכים - שאשתו רודפתו בכל מיני רדיפות, ולוחמת נגדו "בערכאות" רח"ל.

והיות שישנם איזה רבנים בשכונתם פסיעק ניו דזערסי - שנוקטים בדרך עקלתון; לדון כל בעל שאשתו רוצית להוציא ממנו גמ באופן קיפוח זכויותו - כ"סרבן" רק משום שעומד על זכויותיו ההלכתיים. ועל רקע זה הם מתירים אח"כ את דמו - לרודפו בלחצים שונים - לבזותו ולהרחיקו מבתי כניסיות ב"הרחקה דר"ת" - על לא עול בכפו. לאור זה, הרינו להודיע בזה קושט דברי אמת - כדלהלן:

המגרש את אשתו - מכח לחץ "הרחקה דר"ת" - כשפטור לגרשה ע"פ דין, הוא "גמ מעושה" - הפסול ובטל. דהרי אף במקום שהבעל "חייב לגרש" מן הדין, כבר הביא הפת"ש (פי' קנ"ד, סק"ל) בשם גבו"א (להש"ך, פי' ע"ב) בשם מהריב"ל (ח"ב, סי' י"ח, ומ"ג, סי' ק"צ), דהאינדא דההרחקות חשובים כנידוי - אין לעשות שום הרחקה, [ובאבנ"ו (אה"ע סי' ל"ה, אות ח') כ"כ בשם הכנה"ג (שס, סג"י אות ל"ז) אף בבעל ש"חייב" לגרש מן הדין - אפילו מחמת "איסור", עיי"ש]. ובפרט כהיום, שכל כרוז מגיע לכל קצווי תבל בנקל ובמהירות - ודאי דנפל קולא זו בבירא, דהרי שוב ל"ש הטעם מש"כ חב"י (פי' קל"ד, ממו"ז, ונש"ת, דיני יבוס ומליה סי' ג') בשם מהרי"ק (שורש ק"ב, וקל"ה); משום דיכול לילך חוץ לעירו - ששם לא ירחיקוהו, [וכ"כ הרש"ד"ם (יו"ד, סי' קל"ב, וחומ"מ, סי' ש"ט), בנימין זאב (סי' ע"ט), לבוש (אה"ע סי' קל"ד, ס"ה), הגר"א (שס, סי' קנ"ד, ס"ק ס"ז), צ"צ (אה"ע, סי' קס"ב, אות י"ב), תועפות ראם (סי' קכ"ב, אות י"ב), ואגר"מ (אה"ע ח"א, סי' קל"ז), ו"א (ח"א, אה"ע סי' כ"ה, אות א'), ומבואר בגמרא (סוטה ח' ז', וסנהדרין מ"ה, א') דנוח לו לאדם "צערא דגופו" יותר מ"בויונו", ועכ"פ לא גרע הלחץ ד"בויון" - מ"כפייה בשומים" הפסול לכו"ע. וממילא פשוט, דאין שום מקום בנ"ד להטיל "הרחקה דר"ת" על הבעל.

והמורם מכל הנ"ל, דארובה אם יגרש תחת "לחץ" ד"בויון" זה - אז יהיה "גמ מעושה" - הפסול ובטל מה"ת אף בדיעבד, ואם עברה ונשאת על סמך גמ כזה - הרי בניה מן השני הם "ממזרים" גמורים לכל דבר, עיי' רי"ף, רבינו יהונתן, רש"י, רמב"ן, רי"ו (מוס, נתיב כ"ד, ח"א), רשב"א (ח"א, סי' תקע"ג), [כ"כ בשימתם במכתב מאליהו (אלפנדרי, שער ז', סי' י"ג)], ר"ן, רי"א"ו (גיטין, פ"ח, ז'), שה"ג (על רי"ף גיטין מ"ט, ז', אות ד'), והה"מ (אישות פי"ד, ה"ח), עיי"ש. וכן איפסקא להלכה ולמעשה בכל הפוסקים - בלי יוצא מן הכלל. עיי' מור ושו"ע (אה"ע סי' קל"ד, ס"ה ז'), ב"ש (שס, סק"י ו"ג) [וכן יוצא גם מדברי הט"ז (שס, סק"ט)], ערוה"ש (שס, ס"א ז'), ד"מ (אה"ע סי' ע"ז, סק"י), פרישה (שס, סקל"ו), ח"מ (שס, סק"ה), גבו"א (לבעל הש"ך, סימני: כ"ח, מ"ד, ומ"ח), חת"ס (אה"ע ח"א, סי' כ"ח, ד"ה סנה. וסי' קט"ז, ד"ה ועוד. ומ"ב, סוסי"א ס"א, ומ"ו, ליקוטים סי' ט"ו). בעיי חיי (אה"ע, סו"ס כ"ד), באר יצחק (אה"ע, סי' ט"ז, ענף ג'), ישועות יעקב (לפי' קל"ד, נתשו נכדו שס), רב פעלים (אה"ע ח"ב, סי' י"ג), עונג יו"ט (סי' קס"ח, ד"ה וסא), מהרש"ם (ח"ד, סי' ל"א), שואל ונשאל (ח"א, אה"ע סי' כ"ט, ומ"ב, אה"ע סי' מ"ה), חו"א (אה"ע, סי' ל"ט, אותיות א', ה', ו'), חלקת יעקב (מסדרת תשנ"ב, אור"ח סי' קל"ד, אות ג', ומיו"ד סי' ע"ב, אות כ"א), אגר"מ (אה"ע ח"ג, סוסי"א, ג), משנה הלכות (קמח ח"ט, סי' ש"ז, ומניינא ח"ד, סי' קי"ז, קל"ו, ורס"א), שאילת שאול (ח"ב, אה"ע סי' ח', ט'), וקובץ תשובות (ח"א סי' קע"ד, קע"ח, וק"ט), וע"ע שד"ח (מע"ז, אות כ"ד), עיי"ש.

אשר על כן הרינו להכריז בזה בשער בת רבים: [א], שבעל הנ"ל מו"ה מנחם לאווי נ"י - הוא איש כשר וישר וגברא "ציית דינא" גמור. [ב], אדרבה אשתו הנ"ל רבקה לאווי - יש לה דין "מסרבת" ו"מורדת" גמורה, והולכת ב"ערכאות" רח"ל שלא כדין. [ג], אנו מזהירים בזה ב"התראת בית דין" חמור, שאל יהיו שום אדם - יהיה מי שיהיה תחת איזה מסוה שיהיה; לבצע ח"ו על בעל הנ"ל - שום לחץ ד"הרחקה" כלשהו - על שיגרש את אשתו, שאם אכן יגרש את אשתו תחת איזה לחץ שיהיה - תשאר אשתו "אשת איש" גמורה - אשתו של בעלה מו"ה מנחם לאווי נ"י, ותהא אסורה להנשא לשום אדם - מרם שתקבל גמ כשר מבעלה הנ"ל. ואם תעבור על אזהרתנו הוה - ותנשא ח"ו על סמך "גמ מעושה" - אפילו ע"פ הוראת זי"פנים ומזידין, הרי יעברו שניהם - היא והבועל - על האיסור החמור והנורא ד"אשת איש", רח"ל, והוולדות אשר יולדו להם על סמך גמ הנ"ל - יהיו "ממזרים" גמורים לכל דבר - וכמו שפסקו להלכה ולמעשה כל פוסקים הנ"ל. [הערה: אין לראות בזה - משום "נקיטת צד" כלשהו - בהסכסוך הפרטי שבין הצדדים, המטרה - רק להודיע; זכותו של הבעל לבחירת הבי"ד, ובעיקר - בכדי למנוע הכשלון דאיסור "אשת איש" - ורממיעת "ממזרים" בישראל רח"ל]. ולהשומעים יונעם - ותבא עליהם ברכת טוב.

וע"ז באתי עה"ח - בשם שאר חברי הבי"ד - דסניף "שמרו משפט".
ד' לס' ושכנתי בתוך בני ישראל" (תצוה), ' אדר תשס"ו.

אברהם שמואל יהודה געשטעטער
מנהל וחבר הבי"ד

